GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 168. Duminecă, 27 Iulie (8 Augustŭ.) 1886.

Braşovŭ, 26 Iulie 1886.

Miercurĭ a sositŭ ministrulŭ-preşedinte ungurescŭ în Ischl şi, după cum se asigură, încă în aceeaşĭ ḍi a avutŭ audienţă la Maiestatea Sa. Călĕtoriei acesteia a d-lui Tisza i se atribue o deosebită importanţă şi atâtŭ în Pesta câtŭ şi în Viena se aştéptă cu încordare resultatulŭ ei.

Foile oposiţiunale maghiare vorbeau de-o crisă, care trebuia sĕ se resolve în Ischl şi acésta părere o întemeiau pe faptulŭ demonstraţiunilorŭ din ţéră şi pe însĕşĭ aserţiunile foilorŭ guvernamentale, carĭ, vrĕndŭ a merge unŭ momentŭ cu curentulŭ, lăţiră în publicŭ credinţa, că ministrulŭ-preşedinte ar fi decisŭ a cere chiar „satisfacţiune“ în afacerea Edelsheim-Ianski.

Se înţelege, că oposiţionalii primiră cu satisfacţiune promisiunile de feliulŭ acesta ale presei guvernamentale şi aşa strigară în chorŭ: „satisfacţiune“ orĭ „demisiune.“

Se vedea însĕ destulŭ de bine, că pressa oposiţională nu vorbea din convingere, ci numai pentru că aşa îi dicta tactica politică de partidŭ. „Egyetertés“ mai alesŭ a declaratŭ în modŭ categoricŭ că nu crede promisiunilorŭ foilorŭ tisaiste privitóre la „satisfacţiunea“ ce ar voĭ sĕ-o căştige Tisza „naţiunei.“

Şi a avutŭ dreptate organulŭ stângei estreme de-a nu crede cuvintelorŭ ademenitóre ale celorŭ din partida guvernului. Abia trecură câte-va ḍile după acele curagióse promisiunĭ şi organele lui Tisza începură a bate în retragere. Acum nu mai vorbiau de „satisfacţiune,“ ci numai de o „linişţire“ a naţiunei atâtŭ de multŭ agitate.

Va se ḍică nu spre a pune alternativa: „satisfacţiune“ orĭ „demisiune“, ci numai spre a aduce „linişţire“ Maghiarilorŭ, s'a dusŭ Tisza la Ischl la curtea imperială. Nu s'a gânditŭ ministrulŭ-preşedinte nicĭ măcarŭ unŭ momentŭ de-a provoca o crisă ministerială, scopulŭ lui este numai de a afla unŭ mijlocŭ pentru linişţirea spiritelorŭ.

Primulŭ-ministru va fi raportatŭ fără îndoélă monarchului asupra situaţiunei în Ungaria şi probabilŭ, că a împlicatŭ în raportulŭ sĕu şi rugarea de-a se linişti ,,opiniunea publică maghiară“ atâtŭ de multŭ „agitată“ prin evenimentele din urmă.

Cum şi în ce modŭ sĕ se facă însĕ acéstă linişţire? — Aicĭ e tótă greutatea momentului. Acésta o recunoscŭ şi sprijinitorii lui Tisza.

Este fórte delicată posiţiunea, în care se află aḍĭ şefulŭ guvernului ungurescŭ, de-o parte faţă cu curtea, de altă parte faţă cu oposiţiunea maghiară, care scie se esploateze aşa de bine afacerea Ianski în contra lui. — Naţiunea maghiară, strigă foile oposiţionale, a fostŭ ofensată şi Tisza calcă datoria sa naţională şi comite trădare de patria, décă nu va cere satisfacţiune séu décă, refusândui-se acésta nu va demisiuna.

Părerea acésta este lăţită între Maghiarĭ şi acum în faţa nouĕlorŭ alegerĭ dietale, ce se vorŭ face în anulŭ viitorŭ, este fórte periculósă pentru Tisza o asemenea opiniune.

Care va fi dér mijloculŭ de linişţire?— O telegramă ce-o primirămŭ erĭ din Viena ne vorbesce de unŭ autografŭ pré înaltŭ, ce va fi adresatŭ probabilŭ ministrului - preşedinte Tisza din incidentulŭ serbărei ce se va face în memoria liberărei de Turcĭ a oraşului Buda.

Acestui autografŭ i se atribue în Viena o mare importanţă politică. Nu cumva va cuprinde elŭ acea „linişţire“, de care se vorbesce în presa guvernamentală?

Aşteptămŭ cu încordare sĕ vedemŭ ce feliu de „linişţire“ va aduce Tisza conaţionalilorŭ sĕi. E vorba aci, sĕ 'nţelege, totŭ numai de naţiunea privilegiată, căcĭ câtŭ pentru celelalte popóre tace cronica, deşi aceste din alte cause de-o miiă de orĭ mai întemeiate şi mai grave suntŭ asemenea destulŭ de nelinişţite.

Cine se mai gândesce însĕ aḍĭ la linişţirea Nemaghiarilorŭ?

D-lŭ Tisza — precum amŭ mai accentuat'o şi cu altă ocasiune — are sĕ mulţuméscă multŭ încurcatei situaţiunĭ esterióre politice, décă a rĕmasŭ până aḍĭ în fruntea trebilorŭ statului. Şi şi acum, décă va rămâné, totŭ numai situaţiuuea amenințătóre din afară îlŭ va ţiné la guvernŭ, din fruntea căruia până acum nicĭ nemulţumirea oposiţiunei maghiare, nici amărăciunea popórelorŭ nemaghiare nu l'au putută rĕsturna.

Austro-Ungaria şi Rusia.

Din Petersburg se telegrafiéză următórele ḍiarului „Neue Freie Presse“:

Pressa din St. Petersburgŭ în genere pare a fi de nisce părerĭ pesimiste; ea admite posibilitatea unei înţelegerĭ provisorie (compromisŭ) între Austria şi Rusia, dér acelŭ compromisŭ provisoriu nu va fi în stare a înlătura definitivŭ rivalitatea dintre aceste două puterĭ.

Voeşce Rusia ca sĕ nu fiă amarŭ amăgită, ḍice »Nowosti«, atuncĭ n'are decâtŭ sĕ nu se încrédă în Austria.

De asemenea părere e şi »Nowoje Wremja“, care crede că e mai demnŭ pentru ambele părţĭ, ca sĕ se lupte pe faţă, decâtŭ ascunsŭ sub învĕlitórea unei prietenii prefăcute. Consciinţa naţională a Rusiei e tare şi mare, de aceea ea nu se va lăsa ca se fiă preponderată în peninsula balcanică de Austria şi se va opune ca politica rusécă sĕ fiă influenţată de către cei din Berlinŭ. Rusia chiar în casa ei se întâlneşce la fiăcare pasŭ cu politica paralisătóre a Germaniei.

Totŭ »Nowoje Wremja« află că de unŭ timpŭ îndelungatŭ se găsescŭ în împrejurimea dela mânăstirea Troiski lângă Moscva nişte oficerĭ din statulŭ majorŭ prusianŭ, veniţĭ aicĭ în scopŭ d'a învĕţa limba rusă.

Prusia, ḍice ḍiarulŭ citatŭ, n'ar admite niciodată în ţéra sa unŭ asemenea faptŭ.

Relaţiunile între Rusia şi Germania.

Tonulŭ în care se discută neîntreruptŭ din Berlinŭ relaţiunile dintre Germania şi Rusia devine totŭ mai aspru. Aşa citimŭ într'o scrisóre din Berlinŭ publicată în oficiósa „Kölnische Zeitung“ următórele:

Corespondenţa din Petersburg apărută în ḍiarulŭ d-vóstră, sub titlulŭ „Supĕrarea societăţii ruse pe Germania,« a făcutŭ în tóte cercurile din Rusia o mare sensaţiune. Acéstă supĕrare cu părere de rĕu trebue sĕ constatămŭ că esistă.

Acela care a urmăritŭ cu ochĭ agerĭ evenimentele din urmă şi în specialŭ acela, care are încă în memoriă tratările dela congresulŭ din urmă, aceluia i se pare cu neputinţă ca unŭ Rusŭ luminatŭ sĕ pótă acusa pe Germania de nerecunoscĕtóre. In Rusia vorŭ ca în modŭ artificialŭ sĕ legitimeze acéstă ură care n'are raţiune de a fi. Mai de grabă Germania ar puté 'sĕ se plângă pentru nerecunoscinţa ce datoréză Rusia Germaniei pentru devotatulŭ sprijinŭ cu care a susţinutŭ Germania la congresulŭ din Berlinŭ pretensiunile Rusiei. Chiar şi convocarea congresului s'a făcutŭ la dorinţa Rusiei şi cancelarulŭ imperialŭ, care atuncĭ suferea greu, numai la dorinţa împĕratului Alexandru II a pututŭ fi îndemnatŭ, ca deşi era bolnavŭ greu, sĕ priméscă preşedinţa.

La congresŭ n'a fostŭ o singură pretenţiune rusécă care sĕ nu fi fostŭ susţinută de Germania şi se póte admite fără îndoială că sprijinulŭ Germaniei n'ar fi lipsitŭ Rusiei chiar décă acésta ar fi facutŭ cele mai întinse pretenţiunĭ şi décă Rusia nu era otărîtă de a face astfelŭ de pretenţiunĭ nu póte fi învinovăţită politica germană. Temeiulŭ cedărilorŭ Rusiei nu trebue căutatŭ în împrejurarea că Germania ar fi refusatŭ Rusiei de a-i da sprijinulŭ ei, ci în neînclinarea Rusiei de a se încurca într'unŭ rĕsboiu cu Anglia, de órece Ruşii în timpulŭ resboiului s'au feritŭ de a se folosi de ocasiunea oferită spre a ocupa Constantinopolulŭ

Cu ocasiunea congresului, Germania a susţinutŭ pretenţiunile Rusiei atâtŭ de multŭ faţă cu combaterile lordului Beaconsfeld încâtŭ amenința cu ruperea tratărilorŭ décă Anglia nu va ceda. Din nicĭ o altă parte Rusia nu era într'unŭ asemenea modŭ susţinută şi décă a obţinutŭ ce a voitŭ trebue sĕ mulţăméscă numai influinţei Germaniei, ce o avea asupra celorlalte puterĭ.

Indată însĕ după congresŭ, organele ruse de sub conducerea principelui Gorciakoff combătéu şi amenințau pe Germania, care era combătută cu înverşunare de întréga presă rusă. Acésta împrejurare a făcutŭ asupra conducĕtorilorŭ politicei germane o asemenea impresiune de nerecunoscinţă cum era şi aceea pe care în timpulŭ răsboiului Crimeei o simţi Rusia din partea Austriei. Amăriciunea acestei simţirĭ a Germanilorŭ în cursulŭ evenimentelorŭ nu s'a manifestatŭ în altŭ modŭ decâtŭ numai în micşorarea încrederei în amiciţia Rusiei şi într'o mai mare precauţiune a politicei germane cu privire la asemenea eventualităţĭ în care ea ar fi pututŭ conta pe amicia Rusiei.

Germania prin acésta esperienţă făcută s'a vĕḍutŭ îndemnată de a întreţiné relaţiunĭ şi cu celelalte puterĭ cu aceeaşĭ îngrijire cum erau acelea cu Rusia, pentru motivulŭ că pe viitorŭ nu mai póte compta cu atâta siguritate ca în trecutŭ pe bunăvoinţa vecinului ei dela rĕsăritŭ.

Rusia şi întrevederea din Kissingen.

Din Petersburgŭ se telegrafiéză ḍiarului „Neue Freie Presse“:

Cabinetulŭ din Petersburgŭ, după părerea ḍiarului »Nowoje-Wremja«, n'are perspectiva de a i se comunica cu deamĕnuntulŭ tratările dela Kissingen. E chiar sigurŭ că anumite puncte până la timpulŭ otărîtŭ îi vorŭ rĕmânea necunoscute. Deórece însĕ Rusia oficialŭ nu 'şĭ pótă esprima pe faţă neîncrederea în amicia Austro-Ungariei şi Germania trebue sĕ 'şĭ procure informaţiunĭ pe altă cale câtŭ de multŭ póte sĕ conteze pe amicia puterilorŭ vecine. Din acestŭ punctŭ de vedere comunicările Archiducelui Carolŭ Ludovicŭ făcute d-lui de Giers potŭ sĕ servéscă numai ca materialŭ la tratările cu Bismark şi Kalnoky.

Ḍiarulŭ rusŭ recomĕndă Austro-Ungariei o atitudine mai binevoitóre faţă cu pretenţiunile Rusiei. Din planulŭ Angliei, ca Austria sĕ înlocuiéscă pe Turcia spre a pune stavilă Rusiei în calea ei spre Mediterana, nu póte resulta decâtŭ pagube, pentru ambele puterĭ vecine, o încordare neroditóre a tuturorŭ puterilorŭ şi eventualmente chiar o ciocnire sângerósă, pe când Anglia nu trage decâtŭ folóse în peninsula balcanică din antagonismulŭ politicei Austriei contra Rusiei.

Schimbărĭ în corpulŭ diplomaticŭ.

O telegramă din Viena comunică, că în celŭ mai apropiatŭ timpŭ se vorŭ face unele schimbărĭ în corpulŭ diplomaticŭ austro-ungarŭ şi anume o schimbare personală în representaţiunile din peninsula balcanică.

Ministru reşedinte în Alexandria, Max Hoffer de Hoffenfels, din causă de bólă se retrage din postulŭ sĕu. Consululŭ generalŭ din Sofia, consiliarulŭ de legaţiune br. Biegelegen, se va numi ambasadorŭ în Belgradŭ, ér celŭ de aci contele Khewenhüller-Metsch va trece ca ambasadorŭ în Bucurescĭ, ér în Sofia va fi transferatŭ consululŭ generalŭ de până acum n Moscva, Stefanŭ de Burian. Ambasadorulŭ de până acum în Bucurescĭ br. Ernst Mayr se va retrage în viéţă privată. Consululŭ generalŭ din Filipopolŭ, cav. de Piombazzi, încă va părăsi postulŭ sĕu. Peste totŭ consulatulŭ generalŭ d'acolo se desfiinţéză şi afacerile le va conduce unŭ consulŭ séu viceconsulŭ.

Din Sobrania bulgară.

In cea din urmă şedinţă a Sobraniei, ministrulŭ-preşedinte bulgarŭ Karavelov, rĕspundĕndŭ la o interpelare, dĕdŭ lămurirĭ asupra punctului de vedere alŭ gu-

...bulgarŭ în cestiunea revisuirei statutului Rume-...entale. In acéstă privinţă „Politische Correspon-...nz« ne aduce următórele amĕnunte:

„Dupĕ aceste declaraţiunĭ, Bulgaria nu va consimţĭ niciodată, ca administraţiunea ambelorŭ ţĕrĭ sĕ fiă separată şi, în casŭ când se va face o asemenea cerere, va convoca din nou Sobrania. Comisiunea mixtă turco-bulgară se va ocupa numai cu patru cestiunĭ: cu regularea tributului cătră Pórtă, cu cestiunea vamală, cu aceea a telegrafelorŭ şi postelorŭ, şi cu taxa de timbre. D. Karavelov mai adause, că marile puterĭ arŭ fi trebuitŭ sĕ ridice obiecţiunĭ contra contopirei administrative, atuncĭ când s'au datŭ ordinele respective, şi carĭ au fostŭ publicate în ḑiarulŭ oficialŭ.

Câtŭ pentru celelalte rĕspunsurĭ la interpelare, mai potŭ fi relevate şi acelea privitóre la cestiunea Arab-Tabiei şi la cestiunea vamală. In privinţa celei d'ântêiu suntŭ perspective ca unele din localităţile ce se află în posesiunea României sĕ fie cedate Bulgariei şi guvernulŭ va presinta Sobraniei în Octombre o Carte Verde asupra întregei afacerĭ.

In cestiunea vamală Bulgaria se sforţéză sĕ ajungă la o înţelegere cu Turcia, prin care, în relaţiunile dela fruntarii, sĕ se declare scutite de vamă productele locale ale ambelorŭ ţĕrĭ şi se nu fiă supuse taxei de importŭ decâtŭ numai produsele din alte ţĕrĭ.

SCIRILE ḐILEI.

Ministrulŭ ungurescŭ de comerţŭ a adresatŭ municipielorŭ o încunosciinţare, că în timpulŭ din urmă numĕróse transporturĭ de carne de porcŭ de provenienţă ungară au fostŭ respinse la graniţele germane, fiindcă certificatele de origine au fostŭ defectuóse şi anume: certificatulŭ n'a fostŭ întăritŭ de autoritate, n'a fostŭ tradusŭ în nemţesce, lipseau datele, că carnea s'a pregătitŭ în Ungaria, şi că respectivulŭ nu face comerciu cu carne de porcŭ şi slănină americană. Municipiele suntŭ invitate sĕ dea instrucţiunile cuvenite.

—x—

După cum spune o fóiă unguréscă, mai mulţĭ cluşenĭ vorŭ veni Duminecă în Braşovŭ sĕ visiteze esposiţia industrială.

—x—

„Nemzet" aduce următórele date statistice cu privire la maghiarisarea numelorŭ: In semestrul primŭ alŭ anului 1886 s'au făcutŭ cu concesiune ministerială 726 maghiarisărĭ de nume. Cel mai mare contingentŭ l'au datŭ aprópe esclusivŭ evreii şi romano-catolicii, şi adecă şĭ-au maghiarisatŭ numele 334 romano catolicĭ şi 327 evrei; dintre greco-catolicĭ 28, de confesiunea evangelică 26, dintre reformaţĭ 8, greco-orientalĭ 2 şi 1 unitarŭ. Dintre aceştia 6 inşĭ suntŭ preoţĭ, 6 advocaţĭ, 8 doftorĭ, 4 inginerĭ, 1 subjude cercualŭ, 5 ḑiariştĭ, 7 profesorĭ, 9 învĕţătorĭ, 7 proprietarĭ de pămentŭ şi 30 neguţătorĭ. — Incă o dovadă că „civilisatorii" găsescŭ în jidovĭ unŭ isvorŭ nesecabilŭ de elemente „patriotice" — când e vorba de geşeftŭ în viitorŭ.

—x—

In părţile Gurghiului, loculŭ de vênĕtóre alŭ Alteţei Sale Rudolfŭ, s'au sporitŭ urşii într'unŭ numĕrŭ fórte însemnatŭ. Pagubele causate de urşĭ, lupĭ şi porcĭ selbaticĭ, pe carĭ Alteţa S'a s'a obicĭnuitŭ a le rĕsplăti păgubaşilorŭ, suntŭ până acum 7 vite omorîte. Pagubele causate de urşĭ în cucuruze mai bine se vorŭ puté constata la tómnă.

—x—

Cu privire la propunerea ce s'a desbătutŭ de membrii congregaţiunei orăşenescĭ din Lugoşiu, că adecă pe lângă limba română şi germană sĕ se priméscă şi limba maghiară ca limbă protocolară, unŭ ḑiarŭ unguréscŭ din Clujiu scrie, sub titlulŭ »Oraşŭ nepatriotŭ«, că congregaţiunea fără nicĭ o vorbă ar fi trebuitŭ sĕ priméscă propunerea. Acésta însĕ nu s'a întâmplatŭ, ci maioritatea luându-se după gura câtorva maghiarofagĭ, a respinsŭ propunerea. »Prin acésta aşadéră — adauge fóia „patriotică" — Lugoşulŭ a devenitŭ cuibulŭ de vipere a naţionalităţilorŭ, de care fişpanulŭ Tabajdy trebue mai multu sĕ 'şĭ bată capulŭ, de cum şi l'a bătutŭ cu ocasiunea corteşirilorŭ făcute în interesulŭ partidei guvernamentale«. — Ce sĕ'ĭ facĭ, décă Lugoşiulŭ nu e jidovescŭ!

—x—

Fişpanulŭ din Zomborŭ a interḑisŭ lipirea placatelorŭ, ce le trimisese comitetulŭ studenţilorŭ din Peşta în afacerea adunării poporale. Motivulŭ opririi a fostŭ: că în afişarea lorŭ vede o aţiţare a poporaţiunii. Doi studenţĭ au fostŭ trimişĭ: unulŭ la Cincĭ-Bisericĭ, altulŭ la Enying, ca sĕ represinte junimea universitară la adunărĭ.

—x—

Esposiţia de articole de industria textilă ardelénă, ce se întocmesce în Clujiu de cătră camera comercială şi industrială d'acolo, se deschide la 26 Augustŭ n. şi se 'nchide la 10 Septemvre n.

—x—

Bóla egiptênă de ochĭ trachoma secerĕ numĕróse jertfe în comitatulŭ Peştei, mai alesŭ în Calocea şi în împrejurime. Pe Puszta Bödd dela 1 Martie până la 24 Iuliu s'au bolnăvitŭ de acéstă bólă 42 persóne dintre 103 locuitorĭ. Dintre aceia 18 s'au vindecatŭ, ér 24 suntŭ încă în cura medicală.

—x—

Cetăţenii din Seghedinŭ au hotărîtŭ într'o conferinţă ţinută la 2 Augustŭ, ca în afacerea Ianski sĕ nu ţină nicĭ o adunare poporală.

—x—

In consideraţiune, că comerţulŭ nostru merge aşa de bine, încâtŭ nu mai biruimŭ cu — sĕrăcia, ministrulŭ ungurescŭ de comerţŭ Szechenyi plécă în Stiria sĕ facă vênĕtóre.

—x—

In comuna Veprovacz din comit. Bacs-Bodrog, unŭ incendiu a prefăcutŭ în cenuşe la 1 Augustŭ 150 de case cu provisiunea de cereale şi nutreţŭ cu totŭ.

—x—

In comuna Szek-Udvar din comit. Aradului unŭ incendiu a nimicitŭ 25 case şi 42 edificii laterale împreună cu provisiunile de cereale şi paie.

—x—

Cu privire la încassarea dărilorŭ, în luna lui Iuliu s'au făcutŭ 10,039 avertismente pentru dare, s'au esecutatŭ 5339 secvestre şi s'au publicatŭ 2513 licitaţiunĭ dintre carĭ însĕ numai 19 s'au ţinutŭ.

—x—

Concertŭ şi representaţiune teatrală de diletanţĭ se va da în Şomcuta mare la 11 Aug. 1886 n. cu ocasiunea adun. gen. a societăţeĭ pentru fondulŭ de teatru rom. Programulŭ e: I. 1. »Erlkönig« de Franc. Liszt esecutată pe pianŭ de d-şóra Laura Borbola. 2. „Doi ochĭ" de Gr. Ventura cântată de d-şóra Irina Antal, acompaniată pe pianŭ. 3. Declamaţiune de d-şóra Laura Popŭ. 4. Linda di chamouniz de Donizetti, tecstŭ de Iosifŭ Vulcanŭ, cântată de d-şóra Irina Antalŭ, acompaniată pe pianŭ. 5. Piese ungurescĭ esecutate pe pianŭ de d şóra Laura Borbola. 6. Declamaţiune de d-lŭ Ioanŭ Ghetie. 7. »Asaltulŭ Plevnei« de Louis Wiest, esecutatŭ pe pianŭ de d-şóra Laura Borbola. II. »Albŭ séu Roşiu" comediă originală într'unŭ actŭ de Ios. Vulcanŭ. Acţiunea se petrece în timpulŭ de acuma, în Bucurescĭ. Persónele: Ioanŭ Alesandrescu, bĕtrânulŭ, d-lŭ Vasiliu Indre. Elena, socia lui, d-na Demetriu Indre n. Raţiu. Clementino, fiica lorŭ, d-şóra Letiţia Medanŭ. Ioanŭ Alesandrescu adv. tînĕrŭ, d-lŭ Vasiliu Buteanu. Teofilŭ, matematicŭ, d-lŭ Alexandru Milianŭ. O Dómnă, d-şóra Elena Bilţiu. Unŭ servitorŭ, d-lŭ Petru Longinŭ. III. »Anonimulŭ« comediă într'unŭ actŭ, de Gr. G. Grandea. Scena se petrece în Severinŭ. Persónele: Domnica, vĕduvă bucurescénă, d-şóra Elena Bilţiu. Miron, d-lŭ Georgiu Popŭ. Marta şi Ioanŭ servitorĭ, d-şóra Emilia Dragoşŭ d-lŭ Alecsandru Milianŭ. Preţulŭ de intrare de persóne: Seria I. fl., seria II. 80 cr. locŭ de statŭ 50 cr. pentru poporŭ şi copii 80 cr. Inceputulŭ la $7^1/_2$ séra. Comitetulŭ arangiatorŭ. Bilete pentru concertŭ, balŭ şi banchetŭ se vêndŭ în cancelaria d-lui Nicolau Nilvanŭ şi séra la casă.

—x—

Pentru construirea podului peste Dunăre, care are sĕ lege România cu Dobrogea „Curierulŭ financiarŭ« scrie că planurile şi tóte studiile fiindŭ terminate, ministerulŭ lucrărilorŭ publ.ce din România a comunicatŭ caselorŭ celorŭ mai importante din Europa amatóre d'a construi acestŭ colosalŭ podŭ, că primesce ofertele lorŭ sigilate până în ḑiua de 25 Noemvre viitorŭ. Odată cu comunicarea, ministeriulŭ a înaintatŭ acelorŭ case şi caetulŭ de sarcinĭ.

—x—

O mare nelinişte domnesce printre poporaţiunea Botoşanilorŭ. Soţia unui sub-locotenentŭ a muritŭ de colera, scrie »Naţiunea". Ne făcêndu-se autopsiă cadavrului, nu se póte precisa décă colera a fostŭ asiatică, séu unŭ simplu casŭ de coleră sporadică.

—x—

Cetimŭ în »România" de Vinerĭ 25 Iuliu: „Aflămŭ că consiliulŭ de miniştri a luatŭ decisiunea sĕ espulseze pe tênĕrulŭ Crişianŭ, care are vina că scria în gazete în potriva guvernului şi a poliţiei, şi care acum câteva lunĭ lipise pe spatele unorŭ comisarĭ nisce bilete pe care era tipăritŭ »Josŭ Brătianu!« D. Crişianŭ va fi dusŭ chiarŭ astă séră peste graniţă."

—x—

Casurile de coleră ivindu-se totŭ mai dese în ţinuturile Fiumelui şi Triestului, ministrulŭ honvedimei a ordonatŭ scutirea dela eserciţiele de arme a honvediorŭ din ţinuturile bântuite de coleră.

Incălcarea graniţelorŭ la Orşova.

Alaltăerĭ ni s'a telegrafatŭ, că lângă Orşova au fostŭ încălcate graniţele de unŭ despărţĕmêntŭ de soldaţĭ românĭ. Étă ce amĕnunte sĕ dau în acésta privinţă:

O telegramă din Timişóra comunică, că după telegramele private sosite acolo ar fi fostŭ la 2 Augustŭ o încĕerare sângerósă la graniţa română de lângă Orşova între gardiĭ vamalĭ ungurĭ şi românĭ. Bătaia a luatŭ o astfelŭ de dimensiune, încâtŭ a trebuitŭ sĕ se aducă sucursŭ militarŭ.

O telegramă din Seghedinŭ anunţă că »Szegedi Hirado« e informatŭ din Orşova, că în 2 Augustŭ séra la 8 óre unŭ despărţĕmêntŭ de soldaţĭ românĭ a ocupatŭ teritorulŭ neutralŭ dintre Orşova şi Vêrciorova.

O altă telegramă din Caransebeşŭ spune, că postulŭ din Adacale şi gendarmeria din Orşova fiindŭ încunosciinţate telegraficŭ despre încălcare au plecatŭ îndată ca sĕ împedece calea ostaşilorŭ românĭ. Că s'ar fi întêmplatŭ vr'unŭ conflictŭ, séu că s'ar fi retrasŭ ostaşii românĭ de bunăvoiă, nu se scie. Se mai ḑice, că încălcarea a fostŭ într'atâta, întru câtŭ au trebuitŭ sĕ intervină soldaţĭ din'tr'o parte şi dintr'altă, ca sĕ pună capĕtŭ bătăii dintre gardiĭ vamalĭ.

Telegrama ce ni s'a trimesŭ de biroulŭ de corespondenţă din Pesta ne-a datŭ lămurirĭ într'atâta, că incidente nu s'au întêmplatŭ şi că s'a încheiatŭ procesŭ verbalŭ la faţa locului.

Turda, 3 Augustŭ 1886.

Cu privire la darea de sémă despre spesele şi venitele petrecerei de véră, arangiată în Turda la 24 Iuliu şi apărută în Nr. 164 alŭ preţuitului D.-Vóstre ḑiarŭ, Vĕ rogŭ On. D-le Redactorŭ, sĕ binevoiţĭ a mai publica următórele contribuirĭ ce nĭ-au sositŭ după aceea; şi anume dela domnii: Simeonŭ Roşca, notarŭ în Salciva 2 fl.; Iosifŭ Hăţeganu, parochŭ în Sălciva 2 fl.; Nicolau Tamaşŭ, parochŭ în Grindŭ 1 fl.; N. Sabo din Turda 1 fl. şi cu lista d-lui Octaviu Bariţiu 1 fl. La olaltă 6 fl. v. a. Aşa déră suma totală a suprasolvirilorŭ este de 25 fl. 50 cr. Pe lângă tóte greutăţile ce ni s'au făcutŭ la arangiarea acestei petrecerĭ avêndŭ de a plăti pentru licenţia petrecerei unŭ timbru de 6 fl. v. a. şi totŭ în sensulŭ condiţiunei ce ni s'a pusŭ prin aceea licenţia avêndŭ a mai da 10 fl. v. a. pe séma sĕracilorŭ, — venitulŭ curatŭ urcă cu tóte acestea la o sumă mai bine de 72 fl. v. a. şi încă nu ni s'au înapoiatŭ tóte listele.

A. R.

Adunarea despărţĕmêntului XII alŭ Asociaţiunei.

Din apropierea Babiului, 4 Augustŭ 1886.

Adunarea generală a despărţĕmêntului XII alŭ Asociaţiunei Transilvane Române ţinută la Ciachi-Gârbĕu în 1 Augustŭ 1886. Despărţĕmêntulŭ XII alŭ Deşiului a alesŭ în anulŭ acesta ca locŭ alŭ adunării sale generale comuna Ciachi-Gârbĕu.

Ciachi-Gârbĕulŭ este centrulŭ unui ţinutŭ locuitŭ aprópe numai de Românĭ, acestŭ ţinutŭ depărtatŭ de oraşŭ, de lăturĭ de comunicaţiă, nu a arĕtatŭ multe semne de viéţă publică, era cunoscutŭ că locuesce pe acolo preoţime inteligintă şi zelósă, déră alţĭ cărturarĭ, afară de puţinĭ notarĭ şi docenţĭ, nu suntŭ.

Comitetulŭ despărţĕmêntului plecase la Ciachi-Gârbĕu îngrijatŭ faţă cu resultatulŭ adunăreĭ, cu atâtŭ mai plăcută a fostŭ însĕ surprinderea, când s'a constituitŭ o adunare numerósă şi frumósă.

La 8 óre diminéţa s'a celebratŭ în biserica gr. cat. din Ciachi-Gârbĕu prin părintele protopopŭ Ioanŭ Hăţeganŭ asistatŭ de mai mulţĭ preoţĭ serviciulŭ divinŭ în faţa numeroşilorŭ óspeţĭ din tóte clasele.

La 10 óre s'a întrunitŭ adunarea în sala spaţiósă a şcólei gr. cat. române din Ciachi-Gârbĕu — erau de faţă preste 150 persóne; — preoţĭ din apropiare şi din locurĭ depărtate, dómne şi domnişóre frumuşele, inteliginţa civilă, şi ceea ce e de lăudatŭ fruntaşĭ din poporŭ. Din centrulŭ comitatului s'a înfăţişatŭ directorulŭ Augustŭ Munteanu şi secretarulŭ Petru Mureşanu Şireganulŭ, şi din partea comitatului Gavrilŭ Manu, Dr. Teodorŭ Mihali Dr. Demetriu Ciuta, Aurelŭ Munteanu. Mai mulţĭ participanţĭ erau din tractulŭ protopopescu alŭ Derjei. D-nulŭ directorŭ a deschisŭ adunarea cu o vorbire potrivită, în care a bineventatŭ pe membrii presenţĭ şi arată în liniamente generale scopulŭ binefăcĕtorŭ alŭ Asociaţiunei, şi trebuinţa de a o împărtăşi şi poporului în limba priceputĕ de elŭ.

După deschiderea adunării luă cuvêntulŭ zelosulŭ protopopŭ, d. Ioanŭ Haţieganŭ, care într'o cuvêntare căldurósă a salutatŭ pe comitetulŭ despărţĕmêntului şi pe óspeţii întrunițĭ.

Adunarea a decursŭ conformŭ programului în deplină ordine.

In adunarea acésta, espirândŭ terminulŭ de funcţiune alŭ cemitetului, s'a alesŭ noulŭ comitetŭ alŭ desp. şi anume de directorŭ d. Augustŭ Munteanu, de membrii d. Gavrilŭ Manu, Ioanŭ Vele, Petru Mureşanŭ Şireganulŭ, George Gradoviciu, Dr. Teodorŭ Mihali, Teodorŭ Herman şi suplenţĭ Alexandru Cheresteş, Alexandru Racoţi, Dr. Dumitru Ciuta şi Aurelŭ Munteanu toţĭ din Deşiu

Conclusele adunării s'au adusŭ în cea mai bună armoniă. Mai multă schimbare de idei s'a făcutŭ în cestiunea înfiinţărei unei biblioteci poporale din Deşiu. Inteliginţa română din Deşiu adause la anulŭ 1882 pentru alte scopurĭ o sumă óre-care, din care a rĕmasŭ unŭ escedentŭ, care în interese a crescutŭ la suma de 87 fl. — Acéstă sumă s'a pusŭ la disposiţiunea adunării generale.

Comisiunea de propunerĭ a propusŭ sĕ se întemeieze cu suma acésta o bibliotecă poporală română la Deşiu şi a ésta bibliotecă sĕ se dea în administrarea auctorităţii gr. cat. bisericescĭ din Deşiu.

Faţă cu acéstă părere mai mulţĭ membri şi-au datŭ părerea, că biserica gr. orientală sĕ fiă administratorulŭ bibliotecei.

Nu s'a pututŭ lua în nume de rĕu nicĭ părerea acésta, cu atâtŭ mai puţinŭ cu câtŭ preotulŭ gr. orientalŭ şi totodată protopopulŭ din Deşiu este unŭ bărbatŭ stimatŭ de toţĭ, déră maioritatea preponderantă a primitŭ părerea comisiunei.

Loculŭ adunării generale pentru anulŭ viitorŭ s'a alesŭ la Sleanda-Mare.

In cursulŭ adunării s'au cetitŭ două disertaţiunĭ, una prin d Ioanŭ Petranŭ, preotŭ în Fizes, „despre educaţiunea şi chiămarea mamei în familiă«, alta de d. Vasile Popŭ, preotŭ în Poptelecŭ „despre mĕreţulŭ scopŭ alŭ Asociaţiunei Transilvane.«

Ambele disertaţiunĭ lucrate cu diliginţă şi cu pĕtrundere au fostŭ ascultate cu plăcere şi primite cu aplause vii.

După vorbirea de închidere a d-lui directorŭ a rĕspunsŭ preotulŭ din Ciachi-Gârbĕu, d-lŭ Ioanŭ Draganŭ, care într'o vorbire bine sĕmţită a desvoltatŭ folósele culturale şi sociale ale adunărei; cele mai intime córde ale inimei le-a atinsŭ vorbitorulŭ arătândŭ cum adunarea acésta contribue pentru cultura poporului şi pentru întărirea sântei legăturĭ ce trebue sĕ esiste între poporŭ şi inteligenţa eşită din sinulŭ lui.

După închiderea adunărei a representatŭ d. Cosma Bora din Gâlganŭ, tractulŭ Dĕrjei (archidiecesă) cu scolarĭ de ai sĕi 3 dialóge. Aceste dialóge în versurĭ poporale, deşi de unŭ înţelesŭ localŭ, propuse bine şi cu unŭ umorŭ bunŭ, au fostŭ primite cu plăcere.

După acésta s'au întrunitŭ membrii la unŭ prânḑŭ comunŭ, peste 70 persóne, care a decursŭ spre îndestulirea generală.

Nu se póte lăsa neobservatŭ, că judele cercualŭ administrativŭ d. Franciscŭ Válya, care ca organŭ alŭ autorităţii publice a asistatŭ la adunare, şi a luatŭ parte şi la prânḑulŭ comunŭ şi séra şi la balŭ, — a manifestatŭ unŭ tactŭ de stimatŭ şi o prevenire amicabilă,

Finindu-se prânḑulŭ, după 4 óre, s'au împărţitŭ în deosebite cercurĭ amicale, la puţinŭ repausŭ, căcĭ numai decâtŭ după 7 óre s'a începutŭ în sala otelului balulŭ.

(Va urma).

Emigrarea Evreilorŭ.

„Curierulŭ Balassan" din Iaşĭ publică următórele în acéstă cestiune:

Marţĭ cu trenulŭ de diminéţa au plecatŭ 146 pasagerĭ în clasa III, dintre carĭ 71 Evrei din oraşulŭ nostru pentru America prin Hamburg; ér cu trenulŭ de după améḑĭ au plecatŭ 20 de inşĭ. Până la gară au fostŭ conduşĭ de mai mulţĭ amicĭ. O parte din ei se ducŭ până la Iţcanĭ cu harabagii, de unde apoi îşĭ procură biletele reduse pentru emigrare. — Drumŭ bunŭ!

„Lupta" din Iaşĭ dă sub titlulŭ „Duoi emigranţĭ" următórea scire privitóre la acéstă cestiune:

Cu ocasiunea curentului de emigrare a Evreilorŭ în America creditulŭ a căḑutŭ între neguţătorĭ în piéţă cu desĕvêrşire. Nimenĭ nu mai dă cu împrumutŭ de frică ca debitorulŭ sĕ nu ia drumulŭ Americei. Étă unŭ faptŭ próspetŭ: In faţa halei, pe strada Cismăriei, duoi Evrei ţineau o cârciumă fórte frecuentată. Ei reuşiră a face creditŭ de vr'o 6000 lei, lichidarăţiin grabă punendŭ în busunarŭ vr'o 3000 lei şi se hotărîră sĕ plece la America.

Pentru a nu deştepta bănuiala creditorilorŭ, ei luară căruţă până la staţiunea Cucutenĭ, acolo se suiră în trenŭ. Din nefericire étă că unŭ creditorŭ de ai lorŭ era în trenŭ. Acesta îi întrebă unde se ducŭ. Cei doi fugarĭ rĕspunseră că se ducŭ la Têrgulŭ-Frumosŭ, ca unulŭ din ei sĕ se însóre. Creditorulŭ îi mai întrebă cum se face că au venitŭ dela Iaşĭ cu trăsura şi nu cu trenulŭ, ei rĕspunseră că le-au fostŭ ruşine de alţĭ Evrei ca sĕ nu-i vedă Sâmbăta călĕtorindŭ cu trenulŭ. Bietulŭ omŭ credŭ acestea; la Podulŭ-Iloei unde creditorulŭ se scobori, elŭ le dori bună călĕtoriă până la Têrgulŭ-Frumosŭ« şi însurătóre fericită... Ér ei continuară drumulŭ spre Hamburg.

Băcanulŭ Evreu din Botoşanĭ, S. Wechsler, care fugise lăsândŭ datorii de 30 mii lei, a fostŭ prinsŭ la Hamburg.

O societate israelită.

De curêndŭ s'a înfiinţatŭ în Bucurescĭ de inteligenţa israelită din ţéră o societate sub titlulŭ de: »Societatea istorică Iulius Barasch.' Acéstă societate îşĭ propune de a aduna totŭ materialulŭ privitorŭ la istoria Evreilorŭ din România, cum hrisóve domnescĭ şi totŭ felulŭ de acte oficiale, estragerĭ din opere române séu străine cu privire la Evrei.

»România liberă" salută cu plăcere înfiinţarea acestei societăţĭ, pentru că ea este menită a aduce însemnate servicii istoriei patriei şi nĕmului nostru prin cercetarea »isvórelorŭ ebraice" aşa de puţinŭ accesibile istoricilorŭ noştri, In adevĕrŭ, cum ni se afirmă, ar esista cu privire la România multe notiţe fórte importante în aşa numitele „Response", (consultaţiunĭ rabinice), care formézŭ o literatură întrégă, numĕrândŭ mii de volume, începêndŭ puţinŭ după perioda încheierei talmudului, cam la începutulŭ evului mediu In aceste „Response" pulsiază o viéţă adevĕrată, ele constau din întrebărĭ adresate de Rabinĭ séu comunităţĭ către măestrii sciinţei judaice, Gaonimii séu Rabinii cei marĭ, orĭ de câte orĭ erau nedumeriţĭ într'unŭ procesŭ, şi aceştia îşĭ dedeau rĕspunsurile, pe care apoi le publicau împreună cu dosarulŭ afacerei. S'au găsitŭ deja multe pasage privitóre la Evreii din România, în care se află resfirate óre-care notiţe ce ne interesézŭ în modŭ »cu totulŭ directŭ.« Apoi vinŭ operile numeroşilorŭ călĕtorĭ Evrei etc.

Convocare. Adunarea generală a despărţĕmĕntului XI (Sĕlăgianŭ) alŭ „Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ» se va ţiné în acestŭ anŭ în comuna *Santĕu* (Tuşnád-Szántó) la 30 Augustŭ a. c. st. n.

La acéstă adunare se invită toţĭ membrii despărţĕmĕntului şi toţĭ iubitorii literaturei române şi culturei poporului română

Şimleulŭ-Selagiului, la 1 Augustŭ 1886.

Dr. Alimpiu Barbolovicĭ, Vicariulŭ for. alŭ Silvaniei şi direct. desp, *A. Cosma,* actuariu.

Invitare. Subscrisulŭ presidiu alŭ esposiţiunei locale industriale 1886 în Braşovŭ are onóre a invita pe p. t. d-nĭ representanţĭ ai autorităţilorŭ publice, pe d-nii membrii ai reuniunei industriale braşovene, precum şi pe d-nii esposanţĭ la deschiderea esposiţiunei ce se face la 8 Augustŭ 9 óre a. m în sala reuniunei industriale.

Braşovŭ, 6 Augustŭ 1886.

Cu înaltă stimă

Presidiulŭ esposiţiunei locale industriale 1886 în Braşovŭ.

Iosefŭ Dück.

Ultime scirĭ.

Londra, 5 Augustŭ. — Sesiunea parlamentului s'a deschisŭ.

Camera comunelorŭ a realesŭ ca preşedinte pe d. Peel; nu s'a produsŭ nicĭ unŭ incidentŭ. Intr'o întrunire a unioniştilorŭ liberalĭ s'a hotărîtŭ, după propunerea marchisului de Hartington, sĕ se aşeḑe alăturĭ cu partisanii d-lui Gladstone pentru a arăta astfelŭ că partidulŭ liberalŭ rĕmâne unitŭ în tóte cestiunile, afară de una.

Pesta, 5 Augustŭ. — Ḑiarele mĕnţinŭ că soldaţii românĭ au ocupatŭ unŭ teritoriu neutru.

Viena, 5 Augustŭ. — O scrisóre din St. Petersburg adresată „Corespondenţii politice" desvoltă acéstă apreciare că tripla alianţă n'a încetatŭ de a exista, şi că tóte ḑisele ḑiarelorŭ în astă privinţă suntŭ numai închipuirĭ.

Petersburg, 5 Augustŭ. — D. de Giers va pleca Sâmbătă din St. Petersburg.

Berlinŭ, 5 Augustŭ. — Contele Herbert de Bismark va merge şi elŭ la Gastein.

Constantinopolŭ, 5 Augustŭ. — Esistă marĭ nemulţumirĭ în cercurile guvernamentale de aci. Se vorbesce de schimbărĭ ministeriale.

Gastein, 5 Augustŭ. — Aséră s'a datŭ unŭ mare prânḑŭ da către împĕratulŭ Vilhelm. Impĕrătésa Austriei a asistatŭ la acestŭ prânḑŭ, precum şi principele de Bismarck şi principele de Hohenlohe.

Berlinŭ, 4 Augustŭ. — „Tagblatt" de aci pretinde a sci, că Rusia a oferitŭ României înapoiarea părţilorŭ basarabene, décă'i va permite sĕ trécă oştirile rusescĭ prin România în Bulgaria. România însĕ a refusatŭ, fiindcă ea scie, că Austro-Ungaria, Germania şi Anglia nu vorŭ desaproba acéstă refusare.

Constantinopolŭ, 4 Augustŭ. S'au mai chematŭ sub arme şi reservele din Siria şi Erzerum. Cea mai mare parte din aceste trupe vorŭ merge la Salonicŭ, pentru a constitui unŭ corpŭ de observaţiune. — Printr'o iradea imperială dela 31 Iuliu n. s'a desfiinţatŭ orice liberare dela serviciulŭ militarŭ. Acéstă mĕsură, care a produsŭ mare sensaţiune, nu privesce pe Românĭ.

DIVERSE.

Arestŭ din erore. — In ḑilele trecute, poliţia din Neapole primi o telegramă dela poliţia din Valenţa, în care o provocă, ca pe călĕtorii sosiţĭ din Valenţa sĕ-i aresteze. Aceştia erau o păreche amorósă fugită din Rusia şi fiăcare luase cu sine o sumă însemnată de banĭ dela casa părintéscă. Poliţia Neapolitană i a arestatŭ, a luatŭ banii dela ei şi veselă de succesŭ telegrafa în Valenţa, că părechea se află în mânile ei. Intr'acestea primi poliţia din Neapole o altă telegramă, în care i se ordonă sĕ libereze acéstă păreche amorósă, rugând'o totodată de ertare, căcĭ aceştĭ prisonierĭ aparţinŭ curţii rusescĭ. Şi într'adevĕrŭ tinĕrulŭ era fiulŭ marelui principe Vladimirŭ, nepotulŭ ţarului.

Suvenirea lui Iacobŭ. — Sub titlulŭ acesta a înfiinţatŭ Rotschild o coloniă în Palestina din Jida[illegible] emigréză din România. Pămêntulŭ e alŭ lui Rots[illegible] şi acesta plătesce fiăcărui Jidovŭ emigratŭ din Român[illegible] 12 fl. pe lună.

***

Concordanţa părerilorŭ. — Femeia: Spune-mĭ, bărbate, estĭ d-ta în contra cremaţiunei? (arderea cadavrelorŭ.)

Bărbatulŭ: negreşitŭ!

Femeia: Mĕ bucurŭ că suntemŭ o dată d'aceeaşĭ părere; fără îndoială estĭ în contra ei din cause religióse, nu e aşa?

Bărbatulŭ: Nu tocmai pentra acésta, dér sĕ veḑĭ, décă ai fi redusă în cenuşă, n'ar mai putea sĕ te ia draculŭ.

***

Ce face erorea. — Cetimŭ în „L'Indépendance belge« din Bruxelles: »Unŭ anunciu luatŭ din „L'Etoile de Roumanie«: Bains chauds (I-ére classe) avec douche et lingere 2 fr. 50. Băĭ calde (I-a clasă) cu duşă şi rufăréscă 2 fr. 50)" Ḑiarulŭ belgianŭ adauge, pentru a sfîrşi: »Écă nisce băĭ carĭ trebue sĕ fiă fórte frecventate.«

***

Fulgerulŭ ca mijlocŭ de cură. — Unŭ medicŭ austriacŭ speréză sĕ pótă întrebuinţa fulgerulŭ ca mijlocŭ pentru vindecarea petelorŭ şi semnelorŭ din nascere. Cu o bateriă electrică de 5 elemente se ḑice că i-ar fi succesŭ deja a face probe cu bunŭ resultatŭ.

***

Arderea cadavrelorŭ la Parisŭ. — Cuptorulŭ crematorŭ, destinatŭ arderii cadavrelorŭ umane, e deja terminatŭ la Parisŭ. se aşteptă primulŭ cadavru cu care sĕ se inaugureze funcţionarea lui. Suma care s'a fixatŭ pentru arderea unui cadavru este de 15 francĭ.

***

O străbună pusă în tavanŭ spre uscare. — Unŭ asemenea fenomenŭ nu se póte vedea în orĭ ce locŭ; cu tóte astea doui misionarĭ englesĭ, reverenḑiĭ Chalmers şi Gill, publică nisce relaţiunĭ despre călĕtoria lorŭ în Noua Guinee în anii 1877—85, în care faptulŭ de mai susŭ e descrisŭ în tótă goliciunea lui. Chalmers arată că întro Duminecă ajunse într'unŭ satŭ depărtatŭ, elŭ intră în colibă, întinse carta pe scândurĭ, şi se pregătea a însemna posiţiunea înconjuratŭ de ómenii casii, când nisce picăturĭ stranii şi desgustătóre căḑură pe chartă. Ele provenéu dintr'unŭ pachetŭ grosŭ suspendatŭ în tavanŭ. Misionarulŭ strînse charta şi observândŭ cu atenţiune vĕḑŭ că suntŭ rĕmăşiţele strămóşei familii, alŭ cărui corpŭ a fostŭ suspendatŭ ,pentru a se usca«.

***

Duelurile prinţului de Bismarck. — Prinţulŭ de Bismarck a avutŭ în tinereţea sa unŭ împătritŭ duelŭ, după cum arată „Figaro.« Era cât-va timpŭ după venirea sa dela universitatea din Goetingen. Dênsulŭ trecea într'o ḑi pe stradă avêndŭ în capŭ o păláriă înaltă, îmbrăcatŭ c'o venchercă deschisă, în picióre avêndŭ cisme lungĭ cu carâmbŭ de scutarŭ şi urmatŭ de unŭ câne enormŭ. Patru studenţĭ hanovrienĭ începură a rîde de comica figură a fiitorului cancelarŭ. Bismarck îi califică de idioţĭ din care causă câteşĭ patru îlŭ provocară la duelŭ. A doua ḑi Bismarck răni la faţă pe trei studenţĭ, alŭ patrulea însĕ îlŭ răni pe dênsulŭ la faţă şi semnulŭ îlŭ are şi adĭ.

***

Două esecutărĭ în China. — Se scrie din Hong Kong ḑiarelorŭ englese, că doi patriciḑĭ au fostŭ esecutaţĭ la Canton, în luna trecută, cu o cruḑime ne mai auḑită. Cei doi condamnaţĭ au fostŭ legaţĭ de o cruce de lemnŭ şi fiă-care din ei a fostŭ tăiatŭ în 36 de bucăţĭ. Mai ântêiu li s'au tăiatŭ membrele, apoi diferitele părţĭ ale trunchiului şi în fine li s'a datŭ lovitura de graţiă străpungêndu-le inima. După aceea li s'a tăiatŭ capulŭ.

***

Unŭ frumosŭ exemplu de perseverenţă. —(Tradusŭ dintr'unŭ ḑiarŭ americanŭ din cele mai seriόse): Unŭ şórece căḑŭ într'unŭ vasŭ mare cu lapte; în sforţările sale de a eşi elŭ înota mereu, dar în zadarŭ; cu tóte acestea, bătêndŭ mereu laptele prin miscările sale sfîrşi prin a'lŭ preface în untŭ şi atuncĭ şiorecele putŭ sĕ esă din vasŭ şi sĕ'şĭ recapete libertatea.

Bibliografiă.

Gramatica limbei românescĭ. *Sintacsă.-Etimologiă.-Fonetică.* Stilŭ, lucrată în trei cursurĭ concentrice pentru şcólele primare de *Iónŭ Dariu,* învĕţătorŭ la şcólele centrale române din Braşovŭ, Cursulŭ I. Pentru anulŭ alŭ 3-lea de şcólă. S'a pusŭ sub pressă şi va apăré în scurtŭ timpŭ în editura autorului. Preţulŭ unui esemplarŭ legatŭ va fi numai 20 cr.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 6 Augustŭ st. n. 1886.

..ntă de aurŭ 4%	108 20
Rentă de hârtiă 5%	95.15
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	154.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	100.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	128 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	120 —
Bonurĭ rurale ungare	105.20
Bonurĭ cu cl. de sortare	1C5.20
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	105.20
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.20
Bonurĭ rurale transilvane	105 30
Bonurĭ croato-slavone	105.25
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.25
Imprumutulŭ cu premiu ung.	123 90
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	126 25
Renta de hărtiă austriacă	85.90
Renta de arg. austr.	86 65
Renta de aurŭ austr.	122 20
Losurile din 1860	143 70
Acţiunile băncei austro-ungare	870 —
Act. băncei de creditŭ ung.	288.50
Act. băncei de creditŭ austr.	281.40
Argintulŭ —. — Galbinĭ împărătescĭ	5.94
Napoleon-d'orĭ	10.01
Mărcĭ 100 împ. germ.	61.85
Londra 10 Livres sterlinge	126.20

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 2ŀ Iulie st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	$93^1/_2$	94—
Renta rom. amort. (5%)	$97^3/_4$	98—
» convert. (6%)	$88^1/_2$	89—
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	33—	34—
Credit fonc. rural (7%)	103—	$103^1/_2$
» „ „ (5%)	$87^1/_2$	88—
» » urban (7%)	100—	101—
» » » (6%)	$91^1/_2$	92—
» » » (5%)	83 —	$83^1/_4$
Banca naţională a României 500 Lei	1015	1020
Ac. de asig. Dacia-Rom.	265	270
« » » Naţională	210	220
Aurŭ contra bilete de bancă	13.50	14.13
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.02	2.02

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 7 Augustŭ st. n. 1886.

Bancnote românescĭ	Cump. 8.70	Vând. 8.72
Argint româneac	» 8.60	» 8.65
Napoleon-d'orĭ	» 9.97	» 10.—
Lire turcescĭ	» 11.27	» 11.30
Imperialĭ	» 10.26	» 10.29
Galbenĭ	» 5.88	» 5.92
Scrisurile fonc. »Albina»	» 100.50	» 101.50
Ruble Rusescĭ	» 121.½	» 122.½
Discontulŭ	» 7—10 % pe anŭ.	

Nr. 8695/886.

PUBLICAŢIUNE.

Dumitru Stinghe şi Paraschiva N. Stinghe născ. Gemulea, locuitorĭ în Braşovŭ, au intenţiunea de a înstala unŭ stabilimentŭ de curătătoriă de maţe de vite mărunte, la aşa numitulŭ „Staffen“ sub Nr. 99, pe proprietatea D-lui Christea Ch. Orghidanŭ.

Despre care sĕ face publicaţiune cu acelŭ adausŭ, cum că pertractarea prescrisă în sensulŭ §-lui 25 din articolulŭ de lege Nr. XVII. din anulŭ 1884 va avea locŭ la faţa locului la 23 Augustŭ a. c. órele 10 a. m. avêndŭ toţĭ acei carĭ vorŭ voi sĕ protesteze contra acestei intreprinderĭ, sĕ-şĭ declare observaţiunile lorŭ la ḑiua şi óra susŭ arătată comisiunei pertractătóre.

Descrierea şi planulŭ de situaţie espuse la despărţământulŭ industrialŭ ale subscrisului magistratŭ, sĕ potŭ vedea în órele de serviciŭ dela 9—12 óre.

Braşovŭ, în 5 Augustŭ 1886. **Magistratulŭ orăşenescŭ.**

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâsia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se potŭ face cu începerea dela 1 şi 15 ale fiecăreĭ lunĭ, mai uşorŭ prin mandate postale.

Adresele ne rugămŭ a ni se trimite esactŭ arătându-se şi posta ultimă.

PREŢULŬ ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunĭ . . . . 3 fl. —
„ şése lunĭ . . . . 6 fl. —
„ unŭ anŭ . . . . 12 fl. —

Pentru România şi străinătate.

pe trei lunĭ . . . . 10 francĭ
„ şése lunĭ . . . . 20 „
„ unŭ anŭ . . . . 40 „

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.